

Foto - kopieret mandag d. 13. nov. 1995

E 120

B.

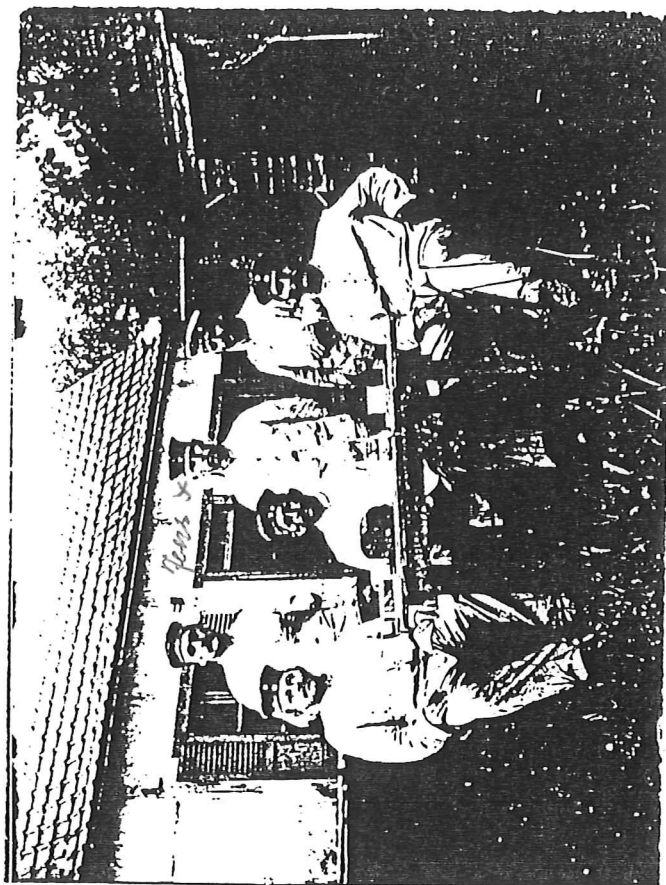
VILHELM HUMLUM

Falstersgade 22 B

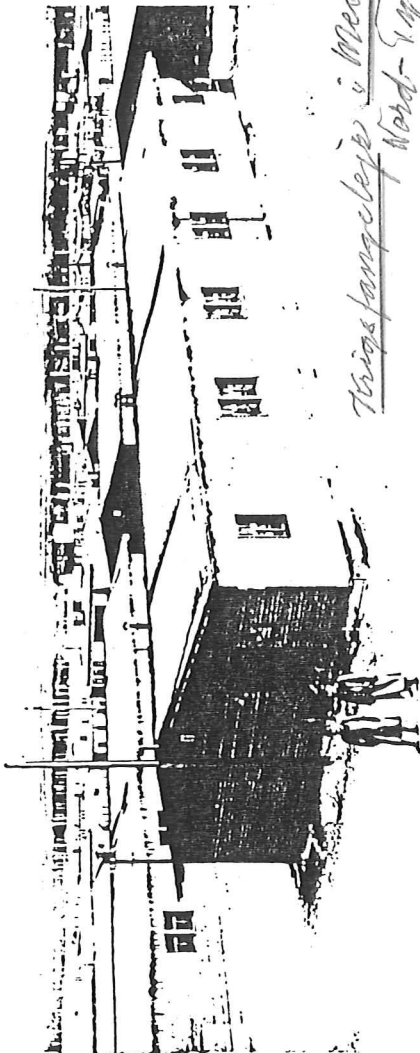
8600 Silkeborg

TH. 0681 2281

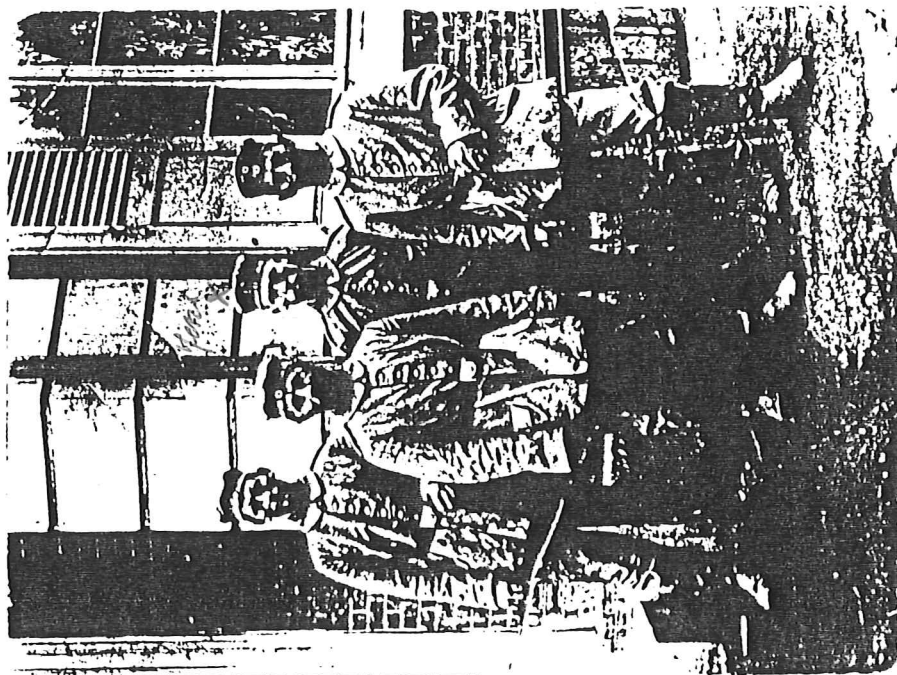
til "Frodoal historisk Samling",
Silkeborg - (24/11 - 1998)

Egen Chavang, ca. 100 km NØ for Paris, fot. 14/9 1946.

Krigsfangelejer i Mecklenburg,
Nord-Tyskland
1946.

Trille fransk by 1946.

Kort Kræfter i en lille fransk By
i det gamle Rodeau i ^{Hemelsgade} 9. Decbr 1916.

Første Brænde lagd
inden Tug'en: ^{Chiquis = Cleaning}
14. Decbr. 1916.

ca. 100 km NØ for Paris.

Ha var der på Gæstet

And Mathieu Sæsting
Blde Boger Sæsting
Lars Sæsting Sæsting
Lise Sæsting Sæsting.

Den del af Kræfterne i
Gylden i de første 1916.

P. S. Vind til de tre fotos på forsiden.

OPTEGNELSER VEDRØRENDE

JENS KRISTOFFER JUHL, LANGETVED.

ATTESTATION:

Jens Kristoffer Juhl, Søn af Gaardejer Anders Kristoffersen Juhl og Hustru Kirstine Marie f: Ebbesen i Langetved, er født d: 23(tre og tyvende) Decbr 1890(halvfemsindstyve), døbt i Rødding Frimenighedskirke d:15(femtende) Februar 1891(en og halvfemsindstyve) og konfirmeret i samme Kirke Skærtorsdag d:20.April 1905(fem), hvilket herved bevidnes i Overensstemmelse med Frimenighedens Kirkebog.

Rødding Højskolegaard, d:29.Juli 1920.

N. Lycke

Frimenighedsprovst

DAABSATTEST

for Sigrid Skov.

Fødested: Askov, Malt Sogn og Herred.

Fødselsaar og Dag: 1898(niti otte), d:25.(toti fem) Marts.

Daabsdagen i Kirken: 6.(sjette) Maj s.A.

Forældrenes Navn og Stilling: Skrædder Eskild Jakobsen Skov af Askov og Hustru Line Marie Andersen.

Overensstemmelsen med Kirkebogen bevidner

Malt Præstegaard, pr.Vejen, d.4.Maj 1904.

C. Myntkjær Christensen, Sognepræst,

(Malt-Folding Præstesegl)

VIELSESATTEST

Ungkarl, Bagermester Jens Kristoffer Juhl, Kollund, Bov Sogn, født den 23.December 1890, og Pige Sigrid Skov, Askov, Malt Sogn, født den 25.Marts 1898, blev ægteviede i Askov Valgmenigheds Kirke den 29.August 1920, hvilket herved bevidnes paa Embeds Vegne i Overensstemmelse med Ministerialbogen.

Askov Valgmenighed, den 29.Juni 1944.

H.Dons Christensen

Valgmenighedspræst

ATTEST: (Ortografien som i originalen!)

Askov, d:1.Mai 1909.

At Jens Juhl, af Langetved i Slesvig, har Lært Bageriet, hos Undertegende fra 1.Mai 1906 og til 1.Mai 1909. og kan Derefter Anbefale, ham, Jens Juhl, som en Dygtig Sven til Faget henörende Og kan derfor Anbefale ham til enhver som har brug for en Dygtig Bager Sven.

Han er en Polidelig og Ædrulig Sven i en Hvær Hensende Vorfor Atesteres.

Uffe Vermund Gram
Bager og Conditor
Askov pr.Vejen St.
Jylland

SOLDATERBOG

INDTEGNINGSBEVIS om Optagelse i Lægdsrullen af:

Fulde Navn: Jens Kristoffer Juhl.

Fødselsaar og Fødselsdag: 1890 d.23/12.

Fødested: Langetved, Skrave.

Faders Livsstilling og Navn: Landmand Anders Kristoffer Juhl.

STAM-OPLYSNINGER: Menig Nr.908/f.1890 ved 18.Batl.s 3.Landstormskomp.
Livsstilling: Bagermester.

ANDRE VEDTEGNINGER(dog ikke straffe):

Mødt til Tjeneste i den tyske Hær den 10/3 1910.

Deltaget i Verdenskrigen i 1914/18 fra 2/8 1914 til 13/10 1917.

Hjemsendt den 6/4 1919.

DANMARK - GRÆNSEPAS

Grænsepas udstedt i Henhold til dansk-tysk Overenskomst af 23.Okt.1920 for Jens Christoffer Juhl.

Overgangssteder: Alle sønderjydske Paskontrolsteder.

Gyldigt i 12 Maaneder indtil 6.Maj 1927.

Indehaverens Stilling: Bagermester.

Bopæl: Kollund.

Født den 23/12 1890 i Langetved.

Statsborgerforhold: Dansk.

Højde: 170 cm.

Haar: Blond.

Øjne: Blaa.

Særlige Kendetegn: Ingen.

Politikontoret i Graasten, d.25.Marts 1925

DAGBOG OVER MINE OPLEVELSER SOM TYSK SOLDAT
UNDER VERDENSKRIGEN FRA 1914 - 1918.

Under de urolige Forhold i Verden i Juli Måned 1914 arbejdede jeg hos Fru Thyssen som bestyrer af hendes Bageri i Rødding, Sønderjylland.

Den 31. Juli var der tysk Mobilisering, og jeg havde Ordre til at møde i Rendsborg. - Afrejste fra Hjemmet i Langetved Mandag d. 3. Aug. Jeg cyklede til Sommersted og tog derfra med Toget til Rendsborg.

Dér gik vi i nogle Dage og fik Tøj og andre Sager udleveret og blev opdelt i forskellige Formationer, Feltbageri og Etapebageri. Jeg og nogle af mine gamle Soldaterkammerater fra Garnisonbageriet i Danzig holdt os sammen og kom til Feltbagerikolonnen ved det 9. Arme-korps, som var sammensat af Tropper fra Slesvig-Holsten.

Den 7. August afrejste vi med Tog til Aachen. Vi blev befordret i Godsvogne, med Halm til at ligge i, og havde alt vort Udstyr til Bageriet med os. Udstyret bestod af følgende: 12 Bageovne, som var monteret på Vogne, der blev trukket af 4 Heste hver, 24 Vogne med Telte og alle Bageri-redskaber, med 2 Heste for hver Vogn, 10 andre Vogne med Mel og Foder til både Mandskab og Heste. - Alle vore Vogne var med Træhjul og Jernringe, ikke Motor af nogen Slags. Når vi holdt på Landevejen, klar til at køre, strakte Kolonnen sig over en Vej længde på ca. 2 km.

Når vi kørte fra et Sted til et andet Sted, stod vi under Kommando af en Leutnant og fire Underofficerer, alle til Hest.

Når vi begyndte at bage, overtog en Proviantmester og 15 Bagere med Underofficers Rang Kommandoen. - Til hele Kolonnen hørte desuden 60 Mand Trainsoldater til at ride eller køre Hestene. - I alt var vi desuden 110 Bagere til at bage Rugbrød, sørge for Brændsel og Vand, bygge Teltene op og tage dem ned, naar vi skulle flytte.

Naar vi kom til en ny Plads, maatte det kun tage en halv Time at faa alting stillet op, og ligeledes med at tage det ned igen, naar vi skulle flytte.

Den 8. August kom vi til Aachen, fik Teltene bygget op og begyndte at bage samme Aften. Vi blev indkvarteret hos private. Vi var 5 Mand sammen i en Ejendom, Martinstrasse Nr. 8. Folkene var flinke, og vi sov alle i deres Soveværelse. - Jeg arbejdede fra 6 Morger til 6 Aften, med 2 Timers Middag, saver Brænde og kører Rugbrød til Banegaarden.

Den 9. August: Vi har ikke meget at bestille.

Den 10. August: Kørte Brød til Banegaarden.

Den 11. August: Hentede Mel og kørte Brød til Banegaarden.

Den 12. August: Savet Brænde og kørt Brød til Banegaarden.

Kl. 6 Aften: Ordre til at drage videre. - Kl. 10 færdige til Afgang, som skulde begynde Kl. 4 om Morgen.

Den 13. August: Kl. 1½ Alarm. - Kl. 3 drog vi ud af Aachen paa Vej mod Lyttiz (Liege). Marcherede til Fods til Kl. 11 om Formiddagen.

Derpaa lavede vi Middagsmad og havde Ordre til at blive dér.

Vi byggede et par Telte og sov dér til om Morgen den 14. August.

Den 14. August: Kl. 8 om Morgen drog vi videre og naaede Kl. 10 den belgiske Grænse, og nu begyndte vi først at mærke, at der var Krig! Indtil da var vi blevet modtaget med Begejstring af Befolkningen, nu var der ingen Mennesker at se, kun var der udhængt smaa, hvide Faner som Tegn paa Overgivelse. - Vi fik Ordre til at lade vore Karabiner, men vi maatte ikke skyde, uden at det var højst nødvendigt. Det gik imidlertid ikke hurtigt nok fremad, saa vi fik Ordre til at staa paa, eller sætte os op paa Ovnene og Vognene, saa nu gik det, alt hvad Hestene kunde løbe i tre Timer, og vi maatte holde godt fast for ikke at falde af.

Eggen, vi kørte igennem, var meget bakket, og naar det gik nedad, maatte en af os af og løbe bag efter Vognen for at bruge Bremsen, som var anbragt bag efter Ovnene.

Vi kørte igennem to Byer, som var fuldstændig nedbrændte og folketomme. - Det gjorde et mærkeligt og uhyggeligt Indtryk - det første Indtryk af Krigens Ødelæggelser.

Kl. 3 om Eftermiddagen naaede vi Bressaice, en By paa 10.000 Indbyggere, og Forstad til Liege, eller, som Tyskerne kaldte den, Lyttiz. Vi byggede et Par Telte op og blev der om Natten - uden at bage.

Den 15. August om Morgen fandt vi et Proviantamt, hvor der var et stort Bageri. - Det saa forfærdeligt ud! Belgierne var blevet overrasket af Tyskerne, Melet var strøet over det hele, og Gaardspladsen var fyldt med Kiks, som var tabt.

Vi fik ryddet op i Bageriet, Ovnene fyrret op og begyndte at bage. - De første Brød var lige kommet i Ovnen, da vi fik Ordre til straks at drage videre. Kl. 12 om Natten var vi klar til Afgang, og nu drog vi igennem byen Liege længere ind i Belgien.

Den 16. August, Kl. 9 om Morgen, naaede vi vort Bestemmelsessted. Hele Bageriet blev nu bygget op, saa vi kunne begynde at bage Kl. 8 om Aftenen. Jeg hjalp med at hente Vand hele Natten.

Den 17. August: Har sovet lidt i Eftermiddag.

Den 18. August: Har arbejdet i 10 Timer.

Den 19. August: Om Eftermiddagen fik vi Ordre til at drage videre.

Den 20. August: Kl. 3 om Natten forlod vi Byen og kørte til Kl. 11 om Formiddagen. - Hestene skulle fodres, og vi skulde holde Vagt og lavede Kaffe.

Den 21. August: Kl. 5 om Morgen en drog vi videre og kørte til Kl. 2 om Eftermiddagen, hvorefter alt blev bygget op, og nogle begyndte at bage samme Aften.

Den 22. August ankom vi til Braine le Comte (ca. 25 km syd for Bruxelles). Kl. 4 om Eftermiddagen begyndte vi at bage, og det blev vi ved med til Kl. 11 om Aftenen.

Den 23. August begyndte vi at arbejde Kl. 4 om Morgen en og fortsatte dermed til Kl. 4 om Eftermiddagen. Kl. 6 om Aftenen var der Eftersyn af Vaabnene, vi fik den første Løn (Sold) og de første Postsager.

Den 25. August bagte vi fra Kl. 4 Morgen til Kl. 4 om Eftermiddagen.

Den 26. August: Kl. 6 om Aftenen afrejste vi fra Braine le Comte og kørte hele Natten til Kl. 6 om Morgen en den 27. August. Saa blev der lavet Kaffe, inden vi drog videre.

Den 27. August: Kl. 11 Aften Ankomst til Houdian(?) i Frankrig.

Teltene blev bygget op, og vi sov til Kl. 5 om Morgen en.

Den 28. August bagte vi fra Kl. 5 Morgen til Kl. 5 om Eftermiddagen.

Den 29. August bagte vi fra Kl. 5 Morgen til Middag, da vi fik Ordre til at drage videre, og vi kørte uafbrudt til Kl. 11 Aften, hvorefter vi sov i en Lade til Kl. 5 om Morgen en. - Vi kogte Kaffe og kørte saa hele Dagen. Kl. 11½ om Natten ankom vi til en By, som hed Nesle (smaa 100 km nord for Paris).

Den 31. August sov vi til Kl. 6 om Morgen en og arbejdede saa til Kl. 4 om Eftermiddagen. - Kl. 9 om Aftenen fik vi Ordre til at køre videre.

Den 1. September 1914 ankom vi til Fueremy(?) og begyndte at bage.

Nogle af os deltog i en Feltøvelse paa en Time.

Den 2. September drager tyske Soldater gennem Byen paa Vej mod Paris.

Den 3. September drog vi videre Kl. 7 om Morgen en, det hed sig, at vi skulde til Elsas. - Om Middagen skød vores Leutnant en af vore Heste, men han maatte bruge hele tre Skud. - Den Dag kørte vi igennem en stor Skov, i over to Timer kørte vi ustandselig i Skoven. - Om Aftenen kom vi til en By, der hed Longpont (ca. 60 km NØ for Udkanten af Paris).

Her var der en smuk Ruin fra Napoleons Tid, og dér sov vi om Natten. Det var smaat med Kosten, da vi intet kunde købe - vi levede mest af Vin og Frugt, hvilket der var rigeligt af, dels i Kælderne og dels paa Markerne. Somme Tider fik vi fat i noget Spiritus, som var saa stærkt, at det ikke kunde drikkes.

Den 4. September Kl. 7 drog vi videre, efter at have spist tørt Brød og drukket Kaffe. Vort Bestemmelsessted var Essosan(?), men saa langt sydpaa kom vi ikke, for Kl. 9 kom vi til en Skov, hvor en cyklist havde hørt Skud, som han mente var bestemt for os. Vi gjorde straks Holdt, dannede Skyttekæde, mens Vognene m.v. blev kørt sammen i en Firkant, saa vi lettere kunde forsvare dem. Om Natten blev der udstillet Vagtposter, og Søvn fik vi ikke den Nat, men der skete intet videre.

Den 5. September om Morgenens drog vi videre, uden at have faaet hverken Mad eller Drikke. - Vi kørte mod sydøst, og Egnen var smuk. Bjergene var bevokset enten med Vinstokke eller Frugttræer, men desværre var Druerne endnu knap modne. - Til Middag fik vi Konserver, efter hver Dag i tre Uger at have faaet Oksekødsuppe. Lige da vi havde spist, saa vi en fransk Flyvemaskine, i øvrigt den første, vi saa, og vi lagde os paa Ryggen i Vejgrøften og fyrede af alle Kræfter, tilsyneladende uden at ramme. - Det var første Gang, vi fik Bøssen i Brug.

Om Eftermiddagen kom der igen en Flyvemaskine, men heldigvis opdagede vi i Tide, at det var en tysk Maskine.

Nu nærmede vi os Kamppladsen, og vi kunde hele Tiden høre Kanontorden. Vi kørte videre, og hen imod Aften kom vi til Slagmarken, hvor der endnu laa døde Soldater. - Om Aftenen naaede vi frem til en By Morseins(ca. 70 km øst for Paris) og begyndte straks at bage. Det var vi nu ikke saa glade for, da vi rundt om paa Markerne kunde se Soldater ligge i Stilling, saa vi var klar over, at vi var meget nær ved Fronten.

Den 6. September om Morgenens kastede en Flyver Bomber mod os i ca. 20 m's Afstand, men vi naaede at falde ned og skød efter den, saa den forsvandt. Maskinen befandt sig, saa vidt vi kunde skønne, i ca. 2.000 m's Højde. Her paa Egnen var der meget smaat med Vand, og Fødemidler var det helt umuligt at opdrive. Alle Husene var forladt og udplyndret for alt, der kunde bruges, og den dag var Artilleri-Skydningen meget voldsom, og det rygtes, at vi kan blive nødt til at trække os tilbage, idet de franske Tropper øjensynligt var i stort Flertal.

Om Eftermiddagen fik vi Ordre til at pakke Bageriet sammen, og det skulde ske i en vis Fart. I to Timer ventede vi paa Ordre til at køre - men saa kom der i stedet Ordre om at begynde at bage igen, idet Tyskerne var rykket lidt frem og regnede med at holde Stillingerne. Det var en haard Dag for de Slesvig-Holstenske Regimenter med Numrene 75 - 76 - 84 - 89 og 90, alle tilhørende 9. Armekorps. De franske Granater slog ned i Nærheden af vore Telte, saa vi var alt andet end glade ved Situationen.

Den 7. September Kl. 7 om Morgenens fik vi Ordre til straks at pakke Sagerne. - Paa trods af, at Tyskerne hele Natten havde faaet Forstærkninger, kunde de ikke holde Stillingerne, idet de franske Tropper kæmpede som rasende. - Vi havde lige faaet Ovnene fyldt med Brød og maatte nu fyre og bage dem undervejs. Dejgen, vi havde lavet, blev væltet ud paa Jorden, da det kun gjaldt om at komme hurtigt af sted. Undervejs tilbage maatte vi over Marne-Floden, men Broen var sprængt i Stykker, saa vi maatte en lang Omvej, inden vi kunde komme over en anden Bro, og knap var vi kommet over den, før ogsaa den blev sprængt i Stykker. - Hvis vi ikke var naaet over, var vi blevet taget til Fange, hvad vi Sønderjyder ikke havde haft noget imod.

Vi kørte nu til Kl. 4 om Eftermiddagen, gjorde saa holdt og regnede egentligt med at begynde Bagningen, men fik Ordre til at køre endnu længere tilbage, da vi var i Vejen for andre Tropper. Vi kørte saa til Kl. 9 om Aftenen, da vi naaede frem til Byen Chateau-Thierry (ca. 60 km øst for Paris - og ca. 30 km Nord for Byen Morseins, nævnt den 5. Sept.).

Den 8. September Kl. 4 om Morgenens begyndte vi at bage i Chateau-Thierry, efter at have sovet lidt i en Villa, men allerede Kl. 8 fik vi Ordre til at køre videre. Ved Middagstid kom vi til en By, som hed Sanmeterus(?). Her gik der Rygter om, at Englænderne var brudt igennem de tyske Linier ved Paris, saa vi maatte skynde os længere nordpaa. - Havde vi tøvet 1½ Time længere, var vi blevet taget til Fange. - En af os Sønderjyder, der ikke var bange for at sige sin Mening, drillede Tyskerne med, at nu gik det mod gamle Danmark, og at vi skulde passere Grænsen, inden vi kom hjem, men saa hurtigt gik det nu ikke.

Den Nat sov vi paa den nøgne Jord, med Bøssen i Armene, og der var posteret Vagter. Det var koldt om Natten, saa vi frøs og var stive af Kulde næste Morgen.

Den 10. September Kl. 5 om Morgenens drog vi videre, uden at vide, hvor vi skulle hen. Vi kom til en lille By, hvor vi næsten ikke kunde komme frem, alle søgte tilbage, saa der var en frygtelig forvirring. Ingen tog Hensyn, saa det var meget vanskeligt at holde sammen paa saa stor en Kolonne som et Bageri. Ved Middagstid gjorde vi holdt ved en lille By og lavede Middagsmad. Knap havde vi forladt den igen, før den blev beskydt af Englændere, saa vi var igen heldige. Kl. 7 om Aftenen ankom vi til en By, der hed Braine (ca. 35 km NV for Reims). Da det begyndte at regne, byggede vi et Par Telte op til at sove i. Braine var overfyldt af saarede Soldater, der maa gaa fra Landsby til Landsby, inden de kan blive behandlet - det var forfærdeligt at se paa, de saa frygteligt ud!

Den 11. September om Morgen en gik det videre, det var meget koldt, og det regnede lidt. - Da en Bro var sprængt, maatte vi igen en stor Omvej.

Den 12. September om Natten ankom vi til en By, der hed Braine-vurt(?). Vi var sultne og frøse, da det var smaadt med Fødemidler, for vi havde mistet Kontakten med Forsynings-Depoterne. - Senere fik vi at vide at man havde anset os for tilfangetaget, da Generalkommandoen ikke vidste, hvor vi opholdt os på Grund af den almindelige Forvirring. I Chaise au de Hjene(?) maatte vi i en Fart forlade vort Opholdssted, da det blev beskudt af Franskmænd, og nogle Ammunitions-Kolonner blev sprængt i Luften. Vi drog videre til byen St. Poul Ause Bois(?), hvor vi sov i en Lade. Det regnede og stormede meget den Nat.

Søndag den 13. September drog vi videre - det var den femte dag vi kørte omkring, uden at bage. Nogle af Husene her paa Egnen er indhugget i selve Klippen. Beboerne ser noget snavsede ud, men Egnen er smuk. - Ved Middagstid naaede vi frem til en by, der hed Beichernacurt(?).

Den 14. September blev vi i Beichernacurt(?) og sov i en Lade. Vi turde ikke begynde at bage, da Forholdene var saa usikre, vi anede ikke, om Tyskerne kunde holde Stillingerne. - Vi havde det helt godt her og kunde faa Tid til at lave Mad. - Henimod Aften forlod vi Byen og kom til en By, der hed Chauny, en temmelig stor By, og her begyndte vi igen at bage, men Skydningen er meget kraftig, og man hører ogsaa Maskingeværer.

Den 16. September regnede det stadig. - Tyskerne har nu faaet jernbanen ført frem her til Chauny, og hver Dag afgaar der lange Tog med saarede Soldater. - Naar Togene vender tilbage til Chauny, er de fyldt med Reserver til Fronten. - Mange saarede ser frygtelige ud, naar de i Lastbiler transporteres tilbage fra Fronten, ofte med det meste af Tøjet flaaet af Kroppen.

Den 17. September blev vi vækket ved Middagstid, efter at have arbejdet det meste af Natten, da det hed sig, at Franskmændene var brudt gennem Fronten. - I en Fart fik vi pakket sammen og forholdt os afventende en Times Tid, men saa kom der Ordre om at fortsætte med at arbejde - man havde taget Fejl af en Fange-Transport af franske Krigsfanger. I øsende Regnvejr maatte vi bygge Teltene op igen, et forfærdeligt Svineri, da vi opholdt os i en Lavning med Lerbund! Vort Kvarter havde vi i en Maskin-Forretning, og vi sov i nogle rum, der blev anvendt til Skruer og Bolte, anbragt paa Hylder, og vi sov her, saa højt, som det var os muligt at kravle op over hinanden. Det lykkedes os at faa fat i lidt Halm, saa vi laa da nogenlunde.

Den 18. September passerede der en Del Fanger, bl.a. en Del Tyrker, men Stillingen er tilsyneladende alvorlig for Tyskerne, Franskmandene forsøger alt for at bryde gennem de tyske Linier. Den 19., 20., 21., og 22. September arbejdede vi for fuld Kraft med at bage. - Den 23. September gik Madsen, Olesen, Wagne og jeg i Byen om Eftermiddagen for at lade os fotografere. Samtidig vilde vi forsøge at faa fat i nogle Fødemidler, men der var intet at opdrive. Frygteligt, saa mande saarede, der blev bragt her til Byen, man saa næsten ikke andet. I Dag sendte jeg 34 Mark hjem. - Billedet af os blev nogenlunde. Vi havde Fuldskæg, idet vi hverken var blevet klippet ell. barberet i over en Maaned, og i samme Tidsrum havde vi ikke været af Tøjet, bortset fra, naar vi skiftede til Arbejdstøj. - Stadig arbejdede vi med Bagning om Natten.

Den 29. September blev alt pakket sammen, saa vi var klar til øjeblikkelig Afgang, hvis det skulle blive nødvendigt, idet det nu trak sammen til et stort og afgørende Slag, og om Udfaldet af dette Slag kunne man kun gisne. I Ventetiden kunde vi have sovet i et Telt med Kakkellovn, men Olesen, Wagner, Akselsen og jeg foretrak at spille Kort - vi spillede Es-Makker. Af Slagteren havde vi faaet nogle Ben med lidt Kød paa. Dem stegte vi og spiste dem til et Stykke tørt Brød og et Bæger Kaffe, det smagte dejligt! Bagefter fortsatte vi med at spille Kort til Kl.5 om Morgen den 30. September, da der fandt Vagtafløsning Sted, og saa kunde vi gaa ned i Maskinhuset, hvor vi sov til Kl.1 Middag, efter en ret saa fornøjelig Nat. Middagsmaden bestod ellers paa den Tid af Oksekødsuppe med Makaroni eller Ris, ret saa ensformigt. - Da der ikke skete noget særligt ved Fronten, begyndte vi igen at bage.

Den 1. Oktober skrev jeg tre breve, til Laurits, Hans Ebbesen og hjem. - Den 2. Oktober bagte vi videre, og der skete intet særligt i de næste Dage. - Den 11. Oktober fik vi fri i 24 Timer, idet vi havde oparbejdet et for stort Lager af Brød. - Den 12. Oktober købte jeg i en Forretning for 50 Pf.Kiks, 2 Pund Sukker, 1 Pund Chokolade og ½ Pund Smør - det var en god Dag, og vi levede helt herskabeligt!

Den 13. Oktober modtog vi Ordre om at flytte, og Kl.1½ om Eftermiddagen var vi klar til Afgang, efter at have været i Chauny i 4 Uger, hvor vi havde faaet os indrettet helt rart.

Om Eftermiddagen Kl.5 ankom vi til Byen Noyon (ca. 20 km Vest for Chauny og 70-80 km NØ for Paris). Bageriet blev bygget op med det samme, og vi fik fat i en Stue med 3 senge og madrasser. Vi er nu begyndt at arbejde i Dagtimerne, og der sker heller ikke noget særligt, bortset fra, at vi hele Tiden kan høre Artilleri- og Maskingevær-Skydning.

Den 30. Oktober fik vi en Pause i Bagningen, i og med at vi skulde vaccineres mod Tyfus. - Selve indsprøjtningen mærkede vi ikke meget til, men bagefter kom der nederdrægtige Smerter, saa det kneb med at arbejde.

Den 10. Novemb. stoppede vi igen med Bagningen, og den 11. Novb. blev vi vaccineret for anden Gang mod Tyfus, men denne Gang var det ikke saa slemt. - Alt gaar næsten uforanderligt, med 12 Timers Arbejde og 12 Timers Fritid. Vejret er nu nogenlunde tørt og ikke saa koldt.

Den 13. November blev en af Bagerne i vores Hus syg, og da man mente, at det kunde være Tyfus, blev vi øvrige i Huset straks isoleret, vi maatte hverken arbejde eller forlade Huset. Heldigvis viste det sig, at vi ikke fejlede noget, men paa Grund af evt. Smittefare maatte vi altsaa nogle Dage forblive i Huset, dog, vi kunde ikke dy os for at gaa lidt i Byen ved Nattetide. Ellers fordrev vi Tiden med Kortspil, Søvn, Læsning og med at faa lidt Orden i vore Ting og Sager. Hele Huset blev i øvrigt desinficeret og gjort grundigt rent, hvilket saadan set var en stor Fordel, da Franskmændene ikke havde været særligt renlige.

Den 14. November modtog jeg en Pakke Tøj, og det passede mig udmærket, idet jeg maatte ligge i Halm, grundet Mangel paa Sengepladser. Hver anden Dag fik vi udleveret 5 Cigarer og Cigaretter, og den 18. Novb. modtog jeg Pakke hjemmefra og fra Maria - det var skønt, vi følte næster at vi levede et Herreliv! Nok at spise, drikke, læse, ryge og sove! En Dag gik vi en Tur op paa et Krat- og Skov-bevokset Bjerg, og derfra havde vi en dejlig Udsigt over både Byen og Dalen, og vi fandt Huler under Klippeblokke, indrettet af Skovarbejdere - joh, vi havde sandelig en dejlig Tur, og vi kom da ogsaa godt hjem igen.

Den 19. November blev det koldere, og den 20. November var Jorden hvid af Sne, og Vejret var frostklart med Solskin. Stadig var vi indespærret, men vi havde da Kakkellovnen at fyre i. Lægen besøger os hver Dag, og vi haaber snart at komme i Arbejde igen, da vi keder os. Endelig blev vi udfriet og kom i Arbejde igen. Bageriet var imidlertid blevet installeret i en stor Mandskabsstue i en Kavalerikaserne, men selve Ovnene, i alt 6 Ovne, er blevet bygget til udenfor rummet. Det er rart at arbejde her, da der er Brædegulv, saa vi kan holde Fødderne tørre. - Vi har faaet en anden stue, nærmere ved ovnene, til Bageri. Ovnene er meget store. De kunde pr. Gang bage 240 Brød paa hver 3 Pund, saa det kostede arbejde at ælte de vældige Dejj-Portioner. Det skete med Haandkraft, og hvert Hold paa 5 Mand æltede 4 Portioner i Løbet af 12 Timer. Brødene blev gode, og hver Mand fik 1½ Pund Brød om Dagen. - Bagerne havde deres Kvarter paa tredie Sal, og vi forstod at skaffe os rigeligt med saavel Madrasser som Tæpper, saa alt i alt gik det for saa vidt storartet.

Paa Sovesalen ligger vi for tiden 8 Sønderyjyder paa Rad, saa mangel en Gang havde vi det meget morsomt. Bl.a. fik vi fat i et Klaver, hvor det saa var, det blev "organiseret", og der var altid nogle, der var parate til at spille paa det.

Søndag den 6. Juni 1915 fik vi Ordre til at pakke alt sammen, da vi skulde flytte. - Det var vi ikke glade ved, da vi havde været her ret saa længe og faaet os indrettet vældig godt. Kl. 11 om Natten kom der imidlertid Ordre om blot at fortsætte Bagningen. Alt blev saa anbragt paa den gamle Plads, men der blev nok at bestille, for der var ankommet store Troppstyrker til Egnen.

Den 11. Juni fik vi ny Marchordre, og denne Gang blev det alvor. Da vi var færdige med at pakke for anden Gang, marcherede vi ca. 15 km i Retning bort fra Fronten til den lille By Abbecourt. Da det var meget varmt, og da vi var uvante med at marchere, føltes Turen meget anstrengende. Vi naaede frem henmod Aften og gik straks i Gang med at indrette Bageriet i en Lade. Den første Nat sov vi i Laden men Dagen efter gik vi ud og søgte efter et mere tilfredsstillende Kvarter. Vi fandt frem til en 3-værelses Lejlighed, som var forladt, men der var intet Indbo. - Et Feltlazaret i Byen skulde netop flytte, og i den Forbindelse fik vi fingre i nogle Madrasser og Dynner foruden et Bord og nogle Stole. Et nærliggende Skur blev revet ned, hvorved vi fik fat i tilstrækkeligt med gode Brædder til de nødvendige senge, saa inden Aften stod Sengene klar, og Lejligheden var fuldt møbleret! Det var det bedste Kvarter, vi hidtil havde haft. Dér arbejdede vi nu en tid lang, og alt gik næsten, som om der ikke var Krig i Verden - - Dog passerer der fra Tid til anden franske Flyvere, men endnu har de da ikke kastet Bomber mod os.

Den 15. Juni indløb der Ordre om, at 15 af de yngste Bagere skulle overføres til Infanteriet, mod at Bageriet til Gengæld modtog et tilsvarende Antal ældre Bagere fra Tyskland. Blandt dem, der blev udtaget til Infanteriet, var min gode Ven Ludvig fra Bayern, men nok en Gang slap alle vi fra Sønderyjland med Skrækken. Vi bager ikke for tiden, idet man er ved at bygge nye Ovne af Mursten. Af samme Grund er en Del Bagere for en kortere Tid blevet overført til andre nærliggende Bagerier, men andre er sat i Sving med at kløve Brænde paa Forskud, det gælder bl.a. mig selv. Ærlig talt bestiller vi ikke ret meget, og det er helt rart at komme lidt ud af den daglige trummerum.

Den 17. Juni 1915 tog jeg fri, laante en Cykel og kørte til en By, der hed Camelin, idet jeg vilde besøge min Fætter Ejnar, som skulde ligge dér i Reserve, og jeg var heldig, at han just havde Fridag.

Vi drøftede nu mange forskellige Ting og Forhold, og da vi havde spist til Middag, blev vi enige om at gaa en Tur til Erits, 3 km derfra, og dér besøgte vi Alexander Schmidt, et meget morsomt Møde.

Kl.7 vendte vi Næsen mod Camelinog Kl.8 om Aftenen cyklede jeg hjem til Abbecourt, glad for Turen. Det var en dejlig Afveksling fra det daglige ensformige Arbejde.

Den 29.Juli 1915 blev 7 af os sendt hen til en Gaard, der paa Grund af Krigen var ubeboet. Vi manglede Træ til Brændsel i Bageriet, saa vi brækkede alt Træværk ned, Loftet, Tagspar, Bjælker, Gulve, Døre og Vinduesrammer. Noget af det kunde anvendes til Tage over vore Ovne. Gaarden kom til at se Herrens ud! Stakkels Mand, der efter Krigen kommer tilbage og genfinder sit Hus i den Tilstand!

Den 24.August 1915 var vort Bageri i Orden, og vi begyndte igen at bage, hvilket vi var glade for. Alt er blevet godt indrettet, saa nu havde vi gode Dage. Samtidig blev Søndags-Arbejdet afskaffet, og vi arbejdede nu skiftevis hver anden Uge om Dagen og hver anden Uge om Natten, 12 Timer ad Gangen.

Alt gik godt til i Begyndelsen af Oktober 1915, da vi fik Ordre til at pakke vore Sager, idet hele vort Arme-korps blev flyttet og afløst af 11.Arme-korps. - Vi var virkelig kede af at skulde aflevere vore gode, hjemmelavede Senge m.v.

Den 12.Oktober1915 drog vi af mod ukendt Bestemmelsessted, og den 14.Oktober steg vi paa Toget i Byen Apilly. Vi kørte hele Natten og naaede om Morgenens til Antigny i Campagne. Herfra vandrede vi hele Dagen og kom henpaa Eftermiddagen til Byen Semide, hvor vi straks overtog et Bageri og begyndte at bage i et frygteligt Ælte af Kalkslam og Ler, saa vi kom til at se forfærdelig ud. Omsider fandt vi Kvarter paa et Loft tæt ved Bageriet, men slet ikke af den Standard, som vi havde vænnet os til i den sidste Tid. Her fik vi i øvrigt vort første Beskyttelsesrum, nærmest et stort Hul i Jorden, dækket af tre Lag Træstammer paa Kryds og Tværs - Bomberne var jo ikke saa store den Gang.

Den 13.November 1915 fik vi Frost og Sne for første Gang i denne Omgang. Der var meget at bestille i denne Periode, men i Julen fik vi dog et Par Dages Frihed, og trods Forholdene fik vi en hyggelig Juleaften.

Den 29.December 1915 oplevede jeg den store Glæde at faa bevilget Orlov for første Gang under Krigen, og jeg rejste sammen med fire andre fra min Kolonne. Vi forlod Semide Kl.2 om Eftermiddagen og var fremme i Hamborg næste Dags Eftermiddag, men jeg kunde ikke komme længere end til Sommersted den Dag, saa jeg naaede først hjem Nytaarsdag 1916, og allerede den 13.Januar 1916 var Orloven forbi.

Den 13. Januar 1916 stod jeg saa igen paa Hamborg Station, og Tilbagerejsen gik denne Gang via Luxembourg, en skøn Tur, med sneklædte Bjergtoppe og en mængde Tunneler. I Wouziars maatte vi overnatte, inden vi den næste Dag naaede tilbage til Semide.

Vi blev i Semide til den 12. Juni 1916 (2. Pinsedag), oplevede en solrig Sommer, og jeg fik Lejlighed til at komme en Del sammen med min gode Ven Alexander Schmidt. Egnen omkring Semide var ikke frugtbar, men de mange Krat og Kalkbjerge vrirlede med vilde Kaniner, som vi fangede paa forskellig vis, hvorefter vi dels kógte og dels stegte dem, somme Tider begge Dele for at faa dem møre.

Naa, pludselig skulde vi flytte igen, og Rejsen forløb ret godt, idet vi havde faaet os indrettet saaledes, at vi kunde sidde oven paa Bageovnene. Kl. 8 om Aftenen naaede vi Byen Pont Terson, men i første Omgang var det umuligt at finde et Sted, egnet til Kvarter. Endelig fandt vi et Loft, hvortil der hverken var Døre eller Vinduer, men for en enkelt Nat kunde det jo nok gaa an. - Næste Morgen begyndte vi at bage, men da Pladsen var uegnet, lavtliggende og sumpet, blev vi der kun til den 17. Juni 1916, hvorefter vi fortsatte til Byen Aubigny. Paa Turen dertil skiftedes vi til at køre og gaa, og vi naaede først frem til Aubigny Kl. 8 om Aftenen - det var en drøj Tur! Og der var ret saa langt fra vort Kvarter og til Bageriet, saa det var heller ikke tilfredsstillende.

Alligevel blev vi der til den 3. Juli 1916, og den 4. Juli blev vi om Natten lasset paa Jernbanevogne, og nu gik Turen via Laon og La Ferre til Flavy(?). Herfra spadserede vi til en By, som hed Ham, hvor vi straks begyndte at bage, men allerede den 10. Juli indstillede vi Arbejdet, for Natten mellem den 10. og 11. Juli 1916 kastede Fly Bomber, som ramte et Hus og nogle af vore Telte, saa den 11. Juli afgik vi til Byen Mollignaux, og her byggede vi Teltene op under nogle Trær, de der dagligt kom Flyvere hen over Egnen. Imens blev der bygget et nyt Bageri i Nabobyen Kroise, og naar det var færdigt, skulde vi flytte derover og bage, men vi maatte passe meget paa, for hver Dag fik Egnen Besøg af fjendtlige Flyvemaskiner.

Den 13. September 1916 drog vi videre til Etreillers, hvor vi fik Lov til at hvile ud, idet der her var oparbejdet et meget stort Brødlager. Vi boede i et tomt Hus og havde det efter Forholdene ganske godt. - Den 17. September 1916 forlod vi Etreillers Kl. 10 om Aftenen og vandrede til Fods til Byen Flavy, hvor vi Kl. 3 om Natten pakkede vort Grej i Jernbanevogne, og Kl. 7 om Morgen den 18. September naaede vi endelig Byen Hillson(?), hvor vi fik noget at spise - vi var sandelig blevet godt sultne!

Turen fortsatte via Walencienne og Vitry til Arleuse, hvor vi i første Omgang fik Kvarter i en Lade, idet de Bagere, som vi skulde afløse, endnu ikke var draget bort. Næste Morgen forsvandt de, og vi begyndte at bage. Vi måtte skifte Kvarter nogle Gange, inden vi fandt et tilfredsstillende Kvarter.

Den 8. Oktober 1916 fik vi Besøg af nogle Flyvere, der smed Bomber, og en af dem faldt i Nærheden af en Bro, som førte over en Kanal, i umiddelbar Nærhed af vort Kvarter, saa vi troede en Overgang, at Bomben havde samt selve Huset. - Den var saa nær, at vi hørte den suse gennem Luften, og vi krøb sammen under Borde og Senge. En af Bagerne, som opholdt sig lige uden for Døren, blev ramt af en Splint fra Granaten, saa vi var meget glade, da Flyveren fjernede sig.

I Arleuse havde vi meget at bestille, og skønt hver Ovn kunde bage 320 Brød ad Gangen, kneb det med at skaffe Brød nok.

Igen gik der Rygter om, at nogle unge Bagere skulde overføres til Infanteriet. Julen 1916 fik vi dog Lov til at fejre i Fred og Ro, bortset fra, at vi havde saa travlt med at bage, at vi ikke engang kunde holde fri selve Juleaften, bortset fra den korte Tid, da der blev uddelt Julegaver.

Endelig den 21. Januar 1917 faldt Hammeren, nu var det Alvor. Vort Bageri skulle afgive 12 Bagere og 8 Trænsoldater til Infanteriet. I første Omgang slap jeg fri, men en af dem, der skulde af Sted, havde gjort noget strafbart, og da hans Sag var under Behandling, maatte han blive, og saa maatte jeg af Sted, idet jeg var en af de yngste af Bagerne, saa saadan set overraskede det mig ikke. - Kl. 8 om Morgen den 22. Januar 1917 tog jeg saa Afsked med 2. Kolonne i 9. Arme-korps, og rejste med Tog fra Arleuse til Hamborg, hvor vi meldte os til RØDE KORS og sov paa et Hotel til næste Morgen.

Vedrørende Rejsen til Hamborg: Vi rejste paa 2. Kl., men paa Grund af Pladsmangel blev vi sat af undervejs ved en Station. Lige ved Togets Afgang sprang vi imidlertid op paa den bageste Vogn, der viste sig at være 1. Kl. Vi blev skældt godt ud af Togføreren, med kom vi da, og Toget skulde ikke holde før Hamborg, saa glade var vi.

Kl. 11 om Formiddagen var der Afgang mod Rensborg, hvor vi afleverede vore Sager, fik nye ved Mandskabs-Depotet og fik anvist Kvarter i Gæstgiveriet "ROTE HOF", en halv Times Gang uden for Byen, men da vi ikke havde travlt, gjorde det ikke saa meget, og her blev vi til den 14. Marts 1917. Det var meget koldt i den Tid, mere end vi var vant til.. Meget af Tiden gik med at save vaadt Brænde, men der var ikke andet at fyre med.

Den 14. Marts 1917 kom der Ordre til alle Bagere om at stille ved Kasernen, og nu gik det stærkt. Vi Bagere fra Arleuse var sammen med 17 andre Bagere blevet udtaget til at rejse til Gystrow Fangelejr, hvor vi skulde arbejde i Bageriet, og den 15. Marts afrejste vi ved Middagstid fra Rendsborg, og over Oldesloe og Lübeck kom vi samme Aften til Gystrow i Mecklenborg, hvor vi den første Nat sov i "Gasthaus zur Sonne", før vi næste Morgen vandrede videre til Fangelejren.

Ved Ankomsten til Fangelejren fik vi med det samme Middagsmad, hvilket vi sandelig ikke var vant til ved Militæret, saa det opfattede vi som et godt Tegn, hvilket kom til at slaa til, vi fik det virkelig godt her: Gode Barakker, god Mad, lidt at bestille og fin Behandling, kort sagt de bedste Dage, vi endnu havde oplevet under Krigen! I Bageriet havde vi Fanger til at hjælpe os, og naar der til Tider ingen Fanger var i Lejren, kunde vi næsten holde fri. Meget af Tiden tilbragte vi i Barakkerne, hvor vi fordrev Tiden med Kortspil, Læsning eller vi bare sov.

Den 6. Juli 1917 kom der Besked om, at 10 Bagere, hvoriblandt jeg, skulde tilbage til Rendsborg. Ogsaa min gode Ven Emil Høfert fra Oldesloe skulde med tilbage. Den 7. Juli om Morgen afgik vi med Tog fra Primmerburg til Oldesloe, hvor der var to Timers Ophold, saa jeg tog med Emil hjem og spiste til Middag. Om Eftermiddagen Kl. 4 ankom vi til Rendsborg, hvor vi fik Kvarter i "Schweitzerhalle". Der var ikke særlig langt at gaa, og her fik vi rigtige Senge.

Den 25. Juli skulde der sendes en Høstkommando til Posen, og vi Kammerater fra Arleuse var saa heldige at komme med. Vi kørte den snart velkendte Vej over Oldesloe, Stettin og Schneidemuhl til Kolmar, hvortil vi dog først naaede den 27. Juli 1917, efter flere Ophold undervejs med Forplejning. I Kolmar blev vi opdelt i Hold af forskellig Størrelse, alt efter hvor mange arbejdere den enkelte Godsejer havde Brug for. Emil og jeg sørgede for at holde sammen, og vi kom alene os til en Godsejer Hedtcke i en By, der hed Podanin, en Times March fra Kolmar, og hermed begyndte et helt nyt Afsnit af vores Tilværelse, et Afsnit, der desværre blev ret kortvarigt. Den første Tid var det noget uvant med Høstarbejdet, men det gik snart helt godt. Rugen var blevet mejet, og vi kørte den hjem eller tærskede den, hvorefter Kornet straks afgik til Jernbanestationen, idet der paa den Tid var stor Mangel paa Korn og Mel i Tyskland. I alt var vel ca. 2.000 Mand kommet paa Høstarbejde alene her paa Egnen med de store Godser, hvor der tit arbejdede op til 50 Mand paa et Gods. Man høstede Rug, Byg og lidt Hvede. Arbejdstiden var lang, fra Kl. 6½ Morgen til Kl. 8½ Aften, med en ½ Times Frokost, 2 Timers Middag og en ½ Times Eftermiddagskaffe. Vejret var godt, og vi var i Gang med Høstarbejde helt til d. 14. Aug.

Saa kom der Besked fra Landbrugskammeret, at vi straks skulde tilbage til Garnisionen i Rendsborg, men det skulde vise sig at blive en længere Tur. - Først vilde vi være med til at gøre Høsten færdig, saa vi ventede med at rejse til den følgende Morgen. Til Gengæld blev vi en god Forplejning med os, baade Brød, Smør, Æg og et Stykke Flæsk, og Godsets Kusk kørte os til Stationen Bismarksrugen. Herfra gik Rejsen videre over Kolmar, Schneidemuhl og Kreuz til Stettin, hvortil vi ankom Kl.2 om Eftermiddagen. Vi havde regnet med at være i Gystrow Kl.9 om Aftenen med et Persontog, men da vi gerne vilde være der lidt før, steg vi frejdigt over i et Hurtigtog, skønt det ikke var tilladt for Soldater, og vi var da ogsaa meget nær ved at blive smidt af, men vi fik til sidst Lov til at blive i Toget, saa vi var fremme i Gystrow allerede Kl.6 Aften, hvilket skulde give os Tid til at besøge gamle Kammerater og Venner i Gystrow Fangelejren. Vore Ting lod vi staa paa Banegaarden, og saa vandrede vi ud til Fangelejren, hvor vi blev modtaget med aabne Arme, fik en god Forplejning og blev til næste Morgen Kl.7, før vi satte os i Toget, der via Priemesburg, Bytzow, Kleiner og Lübeck førte os frem til Oldesloe Kl.11 ved Middagstid. Her ønskede vi igen at gøre Ophold, idet min gode Ven Emil Høfert jo havde sit Hjem her, og vi blev godt modtaget, og blev der til næste Morgen Kl.8½, da vi langt om længe fortsatte Rejsen over Neumünster mod Rendsborg. I Neumünster havde vi fire Timers Ophold, saa vi fik set lidt paa Byen. Endelig Kl.3½ om Eftermiddagen var vi igen i Rendsborg. - Vi meldte os fremme og fik en ordentlig Overhaling, fordi vi havde været saa længe undervejs. Paa Kasernen fik vi nu Kvarter i Stue 90, og saa fortsatte Tjenesten her, ret saa ensformigt og kedeligt, vi havde kun Vagttjeneste hver tredje eller fjerde Dag.

Atter sendte jeg Ansøgning ind om at faa bevilget Orlov, og otte Dage senere fik jeg bevilget Permission i 14 Dage, som jeg tilbragte i mit Hjem, men Tiden gik alt for hurtig, og snart var jeg i Tjeneste igen i den sædvanlige trummerum, med lidt Vagttjeneste og Eksercits, hvilket vi ikke mere tog saa højtideligt. Til Tider havde vi Vagt tjeneste paa Banegaarden, og var vi saa heldige at faa lidt Arbejde tilbudt, saa gjaldt det om at trække Tiden ud, saa det kunde vare rigtig længe. - Vagtmændene fik ofte Soldater til at give en Haand med, naar der skulde læsses Gods til Fronten i Jernbanevogne, fx. Kul, Kartofler og Æbler. Det gav altid en lille ekstra-skillling eller lidt anden Mad, end den knappe Kost, der vankede paa Kasernen.

Tiden gik, og det blev henpaa Efteraaret 1917. Jeg søgte igen om Orlov til at komme hjem for at grave Kartofler op. Paa den Tid var det smaat med Mandskab paa Kasernen, idet alle, der selv havde Landbrug, ret omgaaende fik bevilget Orlov. Desuden var vi nogle Stykker,

der en Overgang samlede Kartoffler op hos en Gæstgiver paa Egnen, men Kartofflerne var saa smaa, at det kneb med at finde dem, saa paa en hel Arbejdsdag blev det kun til ca.3 Sække Kartoffler. Naa, for os drejede det sig blot om at faa Tiden til at gaa saa behageligt som muligt, og samtidig faldt der lidt ekstra af at spise og drikke.

Og saa en Dag, da jeg kiggede efter paa Orlovslisten, stod mit Navn der igen. Jeg rejste hjemad allerede samme Aften, men kunde den Dag kun komme til Sommersted, saa jeg maatte overnatte paa Gæstgivergaarden. Næste Morgen maatte jeg tage Bumletoget nordover, og saa var jeg atter hjemme.

Inden jeg tog fra Rendsborg, havde jeg aftalt med min gode Ven og Kollega, at han skulde sende mig et Kort, hvis der skulde være noget særligt paa Færde, for der gik Rygter om, at alle, der havde den nødvendige uddannelse som Infanterister, og som havde været med i Felten, skulde sendes til Serbien, og dertil vilde vi meget nødtigt!

Ved den Tid var allerede mange Sønderjyder gaaet over Grænsen til Danmark, og jeg overvejede ogsaa at forsvinde, især, hvis der blev Tale om at sende os til Fronten.

Da jeg havde tilbragt nogle Dage hjemme, kom der saa Brev fra min Kammerat, og det bekræftede Rygterne, vi skulde til Serbien. Saa tog jeg den afgørende Beslutning, jeg vilde rømme.

At stikke af over Grænsen til Danmark var nu ikke saa lige til, for Grænsen blev skarpt bevogtet af tyske Soldater, saa uden hjælp var det næsten uladsiggørligt. Min Moders Fødegård, som nu ejedes af hendes Broder, laa imidlertid næsten lige ved Grænsen i Harreby. Harreby laa ca.3 Mil fra mit Hjem i Langetved, saa jeg cyklede derover for at drøfte mulighederne for Flugt. Overalt var der Soldater paa Vejene, og alle, der færdedes paa Vejene, skulde medbringe et Pas, der paa Forlangende skulde forevises.

Naa, jeg fik aftalt det nødvendige med min Morbror, jeg skulde komme over til ham den næste Dag henad Aften. Joh, det var spændende, men jeg tænkte, at i værste Fald vilde jeg blive sendt til Fronten, og det blev jeg jo alligevel, saa hvorfor ikke tage chancen? Det blev saa den sidste Dag, jeg var hjemme, og hvad der saa videre skete, det vil jeg ikke betro til Papiret endnu.

JENS JUHL.

P.S. I Jens Juhls "Poesi- og Adressebog" er nedskrevet følgende Notat:
Den 14.-15.Okt.1917. - Søndagften, eller rettere Natten mellem Søndag og Mandag, Kl.4 Morgen, kommen over den dansk-tyske Grænse ved Obbekær pr. Ribe.

JENS JUHL:

Vilhelm Humlum, "Humlebo", d.19.juli 1988.

Silkeborg avis.

d. 12 december 1931.

SUNDHEDSBRØD-- RUGBRØD.

"JØRGENS IDEAL"

er et fuldtnærende og velsmagende rugbrød,
er let fordøjeligt, så enhver kan tåle det,
og har stort indhold af æggehvite og mine-
ralstoffer. Fås i Silkeborg, kun hos

Bagermester Jens Juhl,

" MØNSTERBAGERIET"

Lyngbygade 71. Silkeborg. Telf. 750.

Bringes overalt i byen.

Skubbes til Side for
hinanden. SA. 8.10

Et nyt Bageri. 1931

Bagermester Jens Juhl, der tidligere har haft Bageri paa Vestergade, har for kort Tid siden aabnet en ny Forretning i Forbindelse med et højmoderne Bageri paa Lyngbygade 71.

Hr. Juhl har kaldt sit Bageri »Mønsterbageriet«, et Navn, der er særdeles betegnende, idet det ny Bageri er lyst, rummeligt og hygiejnisk indrettet.

Væggene i Bageriet er besprøjtet med Emaille, Gulvet terrazzolagt med Fald og Afløb til to Sider, saaledes at al Fugtighed i Bageriet her ved skulde være udelukket, og Arbejdsbordene er anbragt paa en saaa praktisk Maade, at de er let tilgængelige for Rengøring paa saavel Over- som Underside.

Naar hertil kommer, at Ovnene er hypermoderne, og at Indretningen af Butiken ligeledes tilfredsstiller alle Krav til Hygiejnen, forstaar man, at der her er Tale om et Bageri, hvis Produkter kan nydes med den største Appetit.

I SILKEBORG AVIS

8. oktober 1956: USÆDVANLIG EFTERLYSNING. Direktør Åge Brynje, Reginateatret i Roskilde har bedt Roskilde Tidende om hjælp. Det drejer sig om en efterlysning: — Den dame eller herre, der under forestillingen mandag aften spiste labskovs og makrel og efterlod labskovsdåsen foran sin plads, bedes henvende sig til billetkontoret, hvor vedkommende kan få resterne samt det efterladte gebis udleveret. Direktøren udtaler, at han ikke aner, hvad han skal stille op med tønderne. Han havde håbet, de blev afhentet. Maden blev indtaget, mens filmen »En prinsesse forelsker sig« rullede på lærredet.

8. oktober 1931: Bagermester Jens Juhl, der tidligere har haft bageri på Vestergade i Silkeborg, har åbnet en ny, moderne forretning i forbindelse med et højmoderne bageri på Lyngbygade 71. Det har fået navnet Mønsterbageriet.

8. oktober 1906: Det nye musik-korps i Kjellerup gav i aften sin første koncert under ledelse af hr. Schmidt for et talrigt publikum, der tog meget velvilligt mod præstationerne, som lønnedes med rigeligt bifald. Dirigenten, der selv er en dygtig violinist, har vist sig i besiddelse af gode evner som orkesterfører.

7. oktober 1881: Avertisse-